

Proklínáš

Snad znáš ten příběh o Buddhovi
V časech, kdy závoj poznání byl z jeho očí dávno sňat
Přicházeli lidé z širého okolí
Svou modlitbou a lampou mu úctu vzdát

S tou nejmenší lampou ta nejchudší z nich
Mnohý se škaredil a té neuctivé se smál
Však když mocný vítr zavířil
Plameny zhasil, jen její hřál

A širou nocí její plamen svítil
A uctívanému na líci
I mnohému, kdo se jí štítíl
Vytryskl úsměv pramenící

Z poznání po stejné cestě jdu
Ne nejsem ztracen mezi tisíci
A pokud i Ty proklínáš tmu
Zapal alespoň jednu svíci